

ZDÍKOVSKO

INFORMAČNÍ OBČASNÍK OBECNÍHO ÚŘADU VE ZDÍKOVĚ

ZDARMA

2021

PODZIM

Slovo starosty

*Vážení občané, obyvatelé
a turisté Zdíkovska,*

jsou před námi další volby, volby do Poslanecké sněmovny České republiky. Konají se 8.–9. října 2021. Je každého svobodná volba, koho bude volit. Každopádně neměli bychom propásnout tento prvek demokracie, a to jít k volbám a zvolit si svého zástupce. Nadáváním u piva nebo v obchodě se situace nezmění. Víme, že výběr se v posledních letech zužuje. Opravdoví politici jsou vzácností, zatímco populistů je přebytek. Předhánějí se ve slibech občanům, ale jakmile jsou hlasy sečteny a kandidáti ve sněmovně usazeni, po slibech se slehne zem.

Nicméně demokracie není založena na tom, že všichni vítězí a všichni mají vše. Ba naopak dnes a denně se ukazuje, že pokud mají lidé vše a zadarmo, neváží si toho! Jen malý příklad. Obec Zdíkov platí poplatky Městským službám Vimperk za možnost odebírat a likvidovat od našich občanů velkokapacitní a nebezpečný odpad ve sběrném dvoře ve Vimperku. Obec vyváží bioodpad, který mohou naši občané odkládat do kontejnerů v Zábrodě, u pivovaru i jinde. Zřídili jsme skládku větví na louce nad parkem. Výsledek?

Do parku se vozí staré palety, bednění z betonování, vykopané pařezy ze zahrad s hlínou a kamením. Asi si tito „negracanti“ neuvědomují, že to bude třeba seštěpkovat. Drtič si objednáme a platíme za něj nemalé peníze. Hřebík, kámen nebo beton mohou stroj zastavit, poškodit nebo zničit. Kdo to zaplatí? Obec! Tedy my všichni. Události posledních dní, kdy lidé vozí do parku i trávu, šlahouny od okurek i s provázky a piliny, nás nutí přemýšlet o změně odběru bioodpadu. Nejspíš to dopadne tak, že svoz větví a trávy umístíme do uzavřeného prostoru, kde bude pracovník obce odebírat a kontrolovat výše zmíněný odpad. Abychom tohoto pracovníka a likvidaci zaplatili, bude vše zpoplatněno. Nelze jinak! Bezohlední lidé nás k tomu nutí.

Když jsme u těch slibů. Slíbil jsem lidem žijícím ve Zdíkovci v tzv. dolejší ulici, že letos bude tato komunikace opravena. Obec získala z Jihočeského kraje dotaci na výměnu vodovodního řádu v této části. Vodovod ve Zdíkovci je místy starý 80 let. Ačkoli poruchovost zde není tak vysoká, jako v jiných částech Zdíkovska, podle dokumentu Plán oprav vodovodů, je tento vodovod jedním z nejstarších a výměnu potřebuje. Výměna proběhne v září

Co všechno lidé odloží do bioodpadu?

Z obsahu

strana 1

Slovo starosty

strana 2

**Informace k volbám
do Parlamentu ČR**

strana 3

Aviatický den

strana 4–5

**Ze školních lavic
– zprávy ze ZŠ Zdíkov**

strana 6

Společenská rubrika

strana 7

Fechtýřské léto

strana 8–9

**Ze vzpomínek kapelníka
Karla Polaty**

strana 10

Sport

strana 11

Názory občanů

strana 12–13

**Zdíkovský poutový
dvoutýden**

strana 14

Zdíkovské setkání

strana 15

**Požehnání opravené
kapličky v Bláhově**

strana 16

Pozvánka na koncert

Slovo starosty *(pokračování ze strany 1)*

letošního roku. Je logické, že není možné ihned položit nový povrch komunikace. Zemina si po výměně vodovodu musí sedat a finální povrch položený ještě letos by se mohl poškodit. Ne vždy mohou být sliby naplněny hned. Člověk miní a do- tační politika mění. Snad to ve Zdíkovci ještě půl roku vydrží. Děkuji za jejich trpělivost.

Právě teď probíhá napojení dvou by- tových domů a kina na blokovou kotelnu Zdíkov. Tato akce si vyžádá investici v částce 2 000 000 Kč a obyvatelé se finančně spolupodílejí na připojení. Ale tuto zimu již nebude kouřit 16 komínů! A to je pro zdíkovské ovzduší dobrá zpráva. Z důvodu výstavby budou pora- ženy dva stromy, ale počítáme s náhradní výsadbou v prostoru sídliště.

Vyvíjí se i situace okolo pobočky České Pošty ve Zdíkově. Státní podnik

Česká Pošta se netají tím, že nemá zájem provozovat pobočku v naší obci. Nabízí projekt Pošta Partner, který již funguje v Šumavských Hošticích, Lažišti nebo Lhenicích. Partnerem může být obec nebo privátní firma. Vyjednávání probíhá, ale po pracovní schůzce zastupitelstva v mě- síci srpnu to vypadá, že obec Zdíkov bude mít v blízké budoucnosti další povinnost.

Na září je svoláno také místní šetření ve Zdíkovci, týkající se navržené komuni- kační trasy obchvatu Zdíkovce a Stach. Na schůzku byli pozváni zástupci Jihočeského kraje, Dopravní policie, Správy a údržby silnic a samozřejmě starostové obcí Zdíkov a Stachy. Obě zastupitelstva se v minulosti vyjádřila, že s navrženou trasou nesouhlasí. Jako zástupce Zdíkovci jsem si vědom, že ve Zdíkovci není si- tuace jednoznačná. Jsou zde zastánci i odpůrci obchvatu. Ovšem můj názor

zní, že navržená trasa neřeší obchvat Zdí- kovce. Pouze osadu více dělí a problémy obyvatel u silnice přenáší pod okna jiným. O zásahu do krajiny a finančních nákla- dech, nemluvě. Uvidíme, co nám zástupci zmíněných institucí řeknou.

Na již zmiňované pracovní schůzce zastupitelstva jsme se také zabývali mož- nostmi zklidnění dopravy v obci a trestání řidičů nedodržujících rychlost v obci. Máme podklady z Vimperka a Horní Vltavice, kde efektivní měření rychlosti dopravy již probíhá.

Na závěr si vás, milý Zdíkáci, dovolím pozvat na akce, které proběhnou v rámci Lizovské a Zdíkovské poutě. Jsou uve- deny uvnitř čísla. Věřím, že si každý svou akci najde a hlavně doufám, že počasí nám bude nakloněno.

Přeji vám krásné dny a pozitivní mysl.
Mgr. Roman Šebánek, starosta obce

Volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky

V letošním roce 2021 se v České republice uskuteční volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky ve dnech 8. a 9. října 2021. Sídla volebních okrsků budou již tradičně v prostorách:

- **Masákova Lhota** – budova hasičské zbrojnice, Masákova Lhota 57
- **Nový Dvůr** – budova hasičské zbrojnice, Nový Dvůr 114
- **Putkov** – pohostinství, Putkov 41
- **Zdíkovec** – budova hasičské zbrojnice, Zdíkovec 45
- **Zdíkov** – Dům služeb, Zdíkov 233

Informace: Hřbitov Zdíkovec

- Nově od července naleznete u horního vstupu na hřbitov informační tabuli s řádem pohřebiště a s číselným seznamem hrobů s nezaplaceným nájemem. Po uplynutí jednoho roku od vyvěšení budou hroby uvolněny jinému nájemci.
- **DŮLEŽITÉ!** Jakákoliv změna, stavební úprava, uložení do hrobu či urny je nutné předem nahlásit na Obecním úřadě ve Zdíkově.
- Obecní úřad dále žádá držitele hrobových míst ve Zdíkovci, aby si překontrolovali nájemní smlouvy na hrobová místa. Dochází totiž k tomu, že nájemci změní adresu, jméno nebo z důvodu úmrtí pečují o hrobové místo další z rodiny. Tuto změnu nikdo neohlásí. Rádi bychom předešli zbytečnému nedorozumění, a proto Vás žádáme o pochopení a spolupráci.
- Pokud si nejste jisti, zda máte vše v pořádku v evidenci hrobových míst, obraťte se na sl. Novotnou, tel. 388 426 802 – evidence hrobů.

Báječní muži na létajících strojích

Čtvrtou červnovou sobotu 26. 6. 2021 se na zdíkovském letišti konala velká akce pod názvem Báječní muži na létajících strojích, kterou spolu s obcí Zdíkov pořádal aviaický spolek Šumavská letka. Počasí nám, až na jednu podvečerní přeháňku, přálo a návštěvníků se šlo opravdu hodně. K vidění toho bylo tentokrát spoustu. Kromě již tradičních leteckých ukázek místního aviatika a konstruktéra Františka Hadravy s vlastnoručně postavenými letadly MiniMax Vampíra a repliky Fokkeru DR1 z první světové války byly k vidění také letecké ukázky pilotů motorových padákových kluzáků Petra Vozandycha – Bédi a Tomáše Frka. Se svým letadlem STOL 701 přiletěl samozřejmě i náš kamarád, pilot a instruktor letecké amatérské asociace ČR, Jirka Žlábek. Později zde přistáli i další kolegové piloti

– Milan Kobližka s ultralehkým strojem Fox a Pavel Lacina s ultralehkým letadlem TL-232 Condor.

Velký úspěch sklídily rozestavené repliky historických létajících strojů z počátků aviatiky. Tím byly stroje Deperdussin B z Francie z roku 1911, na kterém téměř 5 let pracuje František Hadrava, dále historická replika německého školního letadla pocházejícího z roku 1909 – Grade Libelle, na kterém pracuji již 4. rokem, a posledním aeroplánem byla francouzská Demoiselle konstruktéra Santose Dumonta, kterou vlastní Eda Beneš. Mimo Edovy Demoiselly bylo k vidění i jeho bezmotorové rogallo. Na statickou ukázkou dopravil svůj motorový větroň Straton i Václav Chvosta ze Strunkovic nad Volyňkou.

Samozřejmější na této akci byly také již tradiční letecké ukázky místních

i přespolních modelářů. Na akci dorazil také náš kamarád a filmař pro Českou televizi Michal Krumpal z Prahy, který zde natočil i pár záběrů pro svůj rozpracovaný projekt o šumavském létání.

Poslední částí tohoto dne bylo hudební vystoupení Františka Hadravy – Quasimodo a pár lidových písniček na heligonku v mém podání.

Velké poděkování patří Mirce Potužníkové, která se ujala aktivit s dětmi, dále Pavle Urbanové a Pavlu Vozandychovi za zajištění občerstvení a hlavně všem, kteří jste nás podpořili a přijeli se podívat.

Překvapením pro nás bylo, že se zde objevili naši příznivci i z druhého konce republiky. Takové podpory si velmi vážíme a těšíme se na Vás všechny na další akci.

*Za aviaický spolek Šumavská letka
Miroslav Jaček*

Letní kempy

V červenci s úspěšností při ZŠ Zdíkov dva letní kempy v rámci projektu AŠSK. Cílem těchto kempů bylo smysluplné a zábavné trávení volného času o prázdninách.

Účastníci 1. kempu byli žáci 1. a 2. třídy a tento kemp probíhal pod vedením pedagogů Bc. Zdeňka Švihela a Petra Pankratze.

Druhého kempu se zúčastnili žáci

3.–7. třídy a lektorkami byly učitelky M. Machová a H. Klímová.

Kempy byly zaměřeny nejen na sport a turistiku. Děti zábavnou formou získávaly přírodovědné a vlastivědné poznatky z okolí svého bydliště. V týdnu od 12. 7. děti navštívily Malenice, Javorník, Hoslovický mlýn, Strakonický hrad i plovárnu

a vydaly se po stopách tiskařů vimperskou naučnou stezkou. V programu kempů nechyběly hry, soutěže, naučné kvízy, či opékání vuřtů. Při tvořivých dílnách děti malovaly putovní kamínky a krásně si vyzdobily tašky, které jim zůstanou jako památka na příjemně strávený prázdninový týden.

Mgr. Hana Klímová

Loučení s deváťáky

Poslední den školního roku jsme se rozloučili s vycházejícími žáky deváté třídy. A to nejprve na nádvoří školy, kde slavnostně oblečení zazpívali dětem všech tříd a zaměstnancům školy krásnou píseň, poté byli slavnostně přijati panem starostou v obřadní síni obecního úřadu. Žáci byli ošerpováni a bylo jim předáno vysvědčení. Rád bych ještě jednou poděkoval absolventům za řadu úspěchů, kterých během školní docházky dosáhli a za vzornou reprezentaci školy. Věřím, že na středních školách budou úspěšní a v budoucnu z nich „vyrostou“ odborníci v oborech, pro které se rozhodnou.

Poděkování patří též třídní učitelce M. Vacíkové.

Moje školní léta ve zdíkovské škole

Asi jako každé dítě, i já jsem se těšila do první třídy. Vzpomínám si na svůj první školní den – venku bylo slunečno a já si to vesele štrádovala do první třídy. Do třídy jsem vešla mezi posledními a nemohla jsem si proto už vybrat, s kým si sednu. Naštěstí bylo místo vedle Barči. Zprvu jsem se bála i těšila zároveň, co nového se bude dít, ale uvítání proběhlo dobře a já se už nemohla dočkat, až to všechno začne... První, druhou a třetí třídu jsem měla paní učitelku Adámkovou. Byla to moje první učitelka, takže je samozřejmé, že mi přirostla k srdci. Čtvrtou a pátou třídou nás provázela paní učitelka Jačková, se kterou jsem si také rozuměla. Pak nás čekal nástup na horní stupeň. V šesté třídě se stala naší třídní učitelkou paní Vacíková, která je moc fajn. Nemůžu zapomenout na naše první setkání, kdy se nám představila a všichni spolužáci mysleli, že je moje teta. Dlouho jsem jim tuto domněnku nemohla vymluvit.

Celé čtyři roky na druhém stupni mě také učila paní učitelka Štěpánková. Pamatuji si, že když poprvé vstoupila do třídy, měla jsem z ní zprvu trochu strach. Vždy si uměla zjednat pořádek a respekt. Chtěla bych jí moc poděkovat za skvělou přípravu na přijímací zkoušky a za vše, co mě naučila. Také bych chtěla poděkovat paní učitelce Urbanové za přípravu na přijímací zkoušky z matematiky, jsem jí moc vděčná.

V 7. třídě byl pro mě největším zážitkem lyžařský kurz. V 8. třídě nás zastihla pandemie COVID-19 a díky ní jsme přišli o polovinu školního roku a o téměř celou 9. třídu. Nastala distanční výuka. Jak mě to ovlivnilo? Ze začátku mi to přišlo docela výhodné. Mohla jsem si trochu přispat, denní rozvrh se nám zkrátil a měla jsem více volna. Postupem času se ale začaly projevovat určité nevýhody. Dlouhé hodiny jsem musela trávit za počítačem, takže po nějaké době mě začaly bolet oči. Bylo to navíc velice únavné, nepříjemné a nezábavné. Také jsem některému učivu moc nerozuměla, protože přes obrazovku nejde vysvětlit vše. Nakonec mě mrzelo, že nemohu trávit čas se svými spolužáky. V každé třídě jsou někdy problémy, i já je měla, ale přes všechny nedostatky, které k životu patří, mám svoji třídu ráda. Jsme tu všichni dobrá parta a je velká škoda, že jsme byli připraveni o spoustu společných zážitků.

Na závěr bych chtěla moc poděkovat kuchařkám, uklízečkám, panu školníkovi i paní školnici, všem učitelkám i učitelům, oběma ředitelům, paní třídní učitelce a spolužákům, se kterými jsem mohla být. Za celých devět let tady na škole jsem se naučila opravdu hodně. Nikdy bych neřekla, že se mi základní škola nebude chtít opustit. Ale takový je život. Nyní se naše dosud společná cesta rozdělí. Ale já doufám, že se budeme i v budoucnu vídat a budeme vzpomínat na naše roky života strávené na základní škole.

Aneta Vacíková, žákyně 9. třídy ZŠ Zdíkov

Ze života ZŠ a MŠ Zdíkov v průběhu prázdnin

V průběhu letních prázdnin měly děti možnost účastnit se školních kempů a příměstského tábora. Účastníci si všechny akce užili, strávili spolu hezké chvíle, něco nového se naučili a díky výletům poznali krásná místa v našem okolí.

Poděkování patří pedagogům, kteří se v době své dovolené žákům školy věnovali – kolegům Z. Švihelovi a P. Pankratzovi a kolegyním H. Klímové, M. Machové a R. Škopkové.

V novém školním roce nastupuje do základní školy 12 prvňáčků. Třída to není tedy „velká“, menší počet dětí má ale samozřejmě i své plusy. Třídní učitelkou nejmladších žáků je paní učitelka H. Adámková. Celkový počet žáků školy se pohybuje okolo 170 dětí. V mateřské škole je na nový školní rok 2021–2022 zapsáno 62 dětí. Rozděleny budou do tří tříd – dvě třídy budou v hlavní budově a jedna v budově střediska.

Čas prázdnin byl opět využit ke zkrášlení a modernizaci budov i venkovního prostředí základní i mateřské školy. Největším „soustem“ je další krok v modernizaci školní jídelny. Odstraněno bylo již přežitě dřevěné obložení stěn a nahrazeno bude obklady a omyvatelnými nátěry. V době, kdy vzniká tento příspěvek, fini-

šujeme s uvedenými pracemi. „Novou“ jídelnu uvidí děti, zaměstnanci, ale také cizí strážníci počátkem školního roku a všem ostatním ukážeme výsledek našeho snažení v příštím vydání Zdíkovska.

Jak jsme již informovali, větší rekonstrukcí prošla třída MŠ v budově střediska. O prázdninách byly dokončeny rozvody vody v dětské umývárně, stěny zdobí nové obklady. Nyní je tedy již vše hotovo a věříme, že se modernizované prostory budou líbit.

Změnami ale neprošly jen budovy, ale i školková zahrada. Během letních měsíců zde byly instalovány nové herní prvky – šestihran Johana a nová vahadlová houpačka. Vše bylo pořízeno ve spolupráci s obcí z dotace Jihočeského kraje.

Rada Obecního úřadu Zdíkov schválila náš záměr na obnovu zeleně před mateřskou školou. Stávající – již nevhodné dřeviny – budou v době vegetačního klidu odstraněny a nahrazeny vrbovými prvky, které budou dětem sloužit k hrám a později i jako úkryt před sluncem v horkých dnech. Tyto vrbové stavby by měly být doplněny vhodnými okrasnými keři. Chtěli bychom prostor před mateřskou školou využít pro hry a aktivity dětí a zároveň chceme, aby toto místo bylo hezké

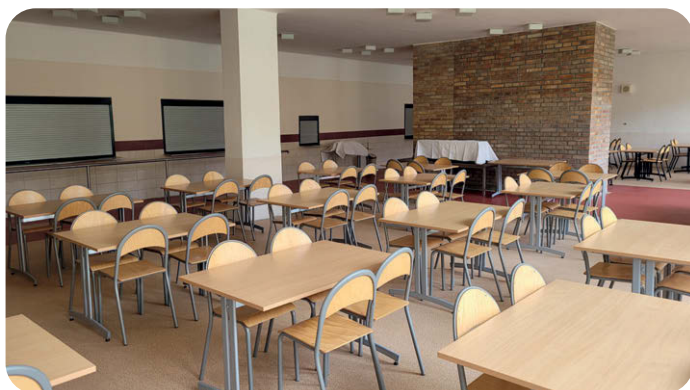
a příjemné na pohled. Snad se nám vše podaří zrealizovat a mateřská škola bude zase o něco krásnější.

I v novém školním roce chceme v mateřské škole realizovat některé nadstandardní aktivity, které jsou u dětí velmi oblíbené a které jsou určeny dětem předškolním. Jedná se o výtvarné a hudebně-dramatické aktivity, angličtinu a aktivity polytechnické. Všechny tyto činnosti zajišťují pedagogičtí pracovníci ZŠ a MŠ Zdíkov v rámci odpoledních činností mateřské školy. Pokud to epidemiologická situace dovolí, uspořádáme také adventní dílničku, která se setkala s velkým úspěchem, dále pak vánoční besídky, které nám v minulém školním roce velmi chyběly, stejně jako besídky ke Dni matek nebo čtení babiček a dědečků. Od dubna máme zajištěné plavání v Sušici.

Závěrem nám dovolte ještě jednou poděkovat: provozním zaměstnancům za prázdninové činnosti a přípravu všech prostor základní i mateřské školy na nový školní rok, vedení obce Zdíkov a jejím zaměstnancům za náklonnost škole a ochotu kdykoli nám pomoci.

Vám, čtenářům Zdíkovska, přejeme pokud možno klidný podzim.

Mgr. Z. Kluibr, Mgr. J. Rysová

Vítání občánků

Zleva – Magdalena Blahovcová, Tobiáš Roučka, Nela Kočí

Zleva – Hynek Doule, Čeněk Chroboček, Petra Malika Voldřichová

50 let
společného života
Zlatou svatbu oslavili
24. 7. 2021
manželé
Václav a Eva Urbanovi
ze Zdíkova.
Gratulujeme.

Z nových knih

Emil Kintzl: **Zmizelá Šumava 3**

Anna Vlčková: **Richenza, žena tří králů** (historický román)

Vlastimil Vondruška: **Křišťálový klíč I.–IV. díl**

(kronika severočeského rodu Heřmanů, historická tetralogie)

Cynthia Harrod-Eagles: **Země mých snů - za války, 1916**

(třetí pokračování rodinné ságy)

František Niedl: **Inspektor s velkým mozkiem** (krimiromán)

Jarmila Pospíšilová: **Pod Palcem** (detektivka)

Martina Formanová: **Nalukuj to narůžovo**

Lucie Konečná: **Houpačky** (román pro ženy)

Daniela Krolupperová: **Mechová víla**

(pro začínající čtenáře od 5 let)

Alena Chudíková: **Majdalenka na zahrádce** (pohádka)

Společenské hry:

Chyť lva! (japonské šachy se zvířátky), Jurská sváča,

Kvedlalové z Kvedlinburku, Legendy Západu,

Maškarní bál, Obludárium, Odhodlaní: Normandie a jiné

Čtenáře, kteří se zajímají o historii Zdíkova, bych ráda upozornila na knihu **Šumavští rodáci vzpomínají 3** (příběhy z bouřlivých válečných a poválečných let), která obsahuje mimo jiné i vzpomínku Ivany Šafránkové, dcery věhlasného šumavského kapelníka Karla Polaty (25. listopadu 1914 Zdíkov – 29. března 1974 Horažďovice, český hudební skladatel a dirigent). Vzpomíná v ní na hudební začátky svého otce a jeho setkání s později proslulým Rudolfem Firkušným.

Fechtýřské léto 2021

Léto se překlátilo do druhé poloviny a i pro nás se konečně po dlouhé době rozproudila šermířská sezóna. První akcí, které jsme se zúčastnili, bylo dobývání hradu Kotnov a Bechyňské brány, které jsou součástí opevnění města Tábor. Akci připravilo Husitské muzeum v Táboře a Plzeňský Landfrýd. Na návštěvnících bylo vidět, že jim podobné kulturní akce s nádechem historie už velice chyběly. Naše šermířská skupina SHŠ Fechtýři se společně s přáteli z ostatních skupin snažila všem návštěvníkům zpříjemnit tento den rekonstrukcí dobývání a obsazení hradiště husitskými vojsky. Celý den byl doprovázen hudebním doprovodem skupiny Dei Gratia a ukázkami dobových řemesel. Samozřejmě nechyběly ani aktivity pro děti o středověkém stavitelství a pro dospělé byly připraveny ukázky palných a chladných zbraní z období středověku. V době realizace této akce byla hlavním mediálním tématem tragická přírodní katastrofa, tornádo na Moravě v okolí Břeclavska a Hodonínska. Vlna solidarity mezi šermíři byla opravdu veliká, a tak jsme se rozhodli celý výtěžek z této akce věnovat na pomoc postiženým oblastem.

Další akcí, kterou již tradičně pořádáme ve spolupráci s Národním památkovým ústavem a správou hradu Bezděz, je naše čtyřdenní hostování na tomto státním hradu nedaleko Máchova jezera. Již několik let po sobě vždy na začátku července nás můžete vidět na tomto královském hradu, který je dominantou zdejší krajiny a oplývá bohatou historií. I zde bylo dle obrovské návštěvnosti vidět, že lidem opravdu

kultura scházela, a jenom za víkendové dny se na hrad vydalo přes šest tisíc návštěvníků. Kromě prohlídky hradu zde mohli návštěvníci vidět historické tance, řemesla, šermířská vystoupení, turnaj, lukostřelbu, naši mincovnu s vyprávěním o ražbě Pražského groše. K poslechu nám zahráli naši přátelé z hudební skupiny Subulcus. Po náročném dni, poté, co se hrad v podvečer uzavřel pro návštěvníky, jsme nezháleli a s laskavým svolením pana kastelána jsme se pustili do natáčení příběhu sv. Ludmily. Ten chceme v tomto roce na podzim promítat v rámci projektu „Živá historie“ na tradičních historických slavnostech o pouťovém víkendu ve Zdíkově. Nádherné interiéry středověkého hradu byly tou nejlepší kulisou pro příběh, od kterého letos uplynulo již 1 100 let. Ve Zdíkově bude a je letos často připomínán nejenom tradiční poutí, ale i výstavou v areálu kostela sv. Ludmily a dalšími kulturními akcemi v tomto duchu. Nejenom sv. Ludmila, ale i její svatostánek ve Zdíkově oslavil letos významné výročí – 100 let od položení základního kamene (základní kámen ke stavbě byl slavnostně položen 11. 7. 1921 a stavba byla dokončena už o rok později).

Další akcí, které jsme se účastnili a přispěli mincovnou a lukostřelbou v rámci doprovodného programu, byla Bitva na Winterbergu v nedalekém Vimperku a jsme rádi, že jsme mohli pomoci našim přátelům z SHŠ Artego při realizaci této již také tradiční akce. Také jsme se podíleli na historickém dnu v Břasech u Plzně, pouťových slavnostech na Srní a setkání šermířů na Kašperku.

Projekt Zdíkovských historických slavností o pouťovém víkendu (18. 9. 2021) pod názvem „Živá historie“ se kvapem blíží a jeho přípravy jsou v plném proudu. Probíhají společné pracovní schůzky realizačního týmu jak na české, tak i na bavorské straně Šumavy a ladí se detaily programu a logisticky náročných přesunů koní, materiálu a i samotných členů obou spolků, které jsou do projektu zapojeny. Díky spolupráci při realizaci partnerského spolkového projektu se zase posuneme o kousek dále při obnově kulturního dění v česko-německém pohraničí, které bylo utlumené vlivem covidových opatření.

Nemohu samozřejmě opomenout podporovatele našeho spolku SHŠ Fechtýři, kteří nám trvale zachovávají svou přízeň a díky kterým můžeme i nadále rozvíjet svou činnost u nás i v zahraničí. Především bych chtěl tímto poděkovat firmě Uniwell CZ s.r.o. v čele se Zdeňkem Albrechtem, který je naším dlouholetým mecenášem, a také společnosti Strojírna Vimperk spol. s r.o. v čele s Václavem Kramlem. Je tady, ale i spousta dalších jednotlivců, kteří nás podporují v naší činnosti svou nezištnou pomocí při přípravách a zabezpečení kulturních akcí, také jim velmi děkujeme.

Vážení občané Zdíkovska, přeji Vám příjemný konec léta, těším se na Vás na podzimních Zdíkovských středověkých slavnostech, které mají podtitul „Živá historie“ a konají se letos již po dvanácté.

*Bc. Michal Štoural,
předseda SHŠ Fechtýři
a zastupitel obce Zdíkov*

Ivana Šafránková: Kapelník Karel Polata vzpomíná

Na housle mě začal učit otec a bylo to v zimě toho roku, kdy jsem začal chodit do školy. Když na jaře odjel do ciziny, pokračoval jsem v učení u Honzy Ševcojc.

Honzův táta, starý „Švec“, vlastním jménem Frühauf, měl postavenou chalupu za potokem, na křižovatce tří cest. Už tenkrát mě udivovalo, co všechno uměl: pletl z konopí i z kopřivových vláken provazy kulaté i čtverhranné, uměl opravit vůz jako kolář, znal i všechny práce kovářské, ale především to byl vynikající sadař.

Pokaždé, když jsem odcházel z hodiny, musel jsem vyndat housle z pouzdra a on mi místo nich naskládal do prázdného dřevěného futrálu krásná velká jablka. Pečlivě ho zavřel, abych cestou jablka nepoztrácel, a housličky jsem si pak nesl domů pod paží.

Když napřesrok odjel Honza Ševcojc taky k cirkusu, zařídil mi otec hodiny na Staších u mladého učitele Jana Jakeše, který mě učil nejen na housle, ale také na klavír.

Chodil jsem tam přes Lhotu a přes stachovské pastviště. To bylo tenkrát plné dobytka, na který dohlíželi stachovští kluci pasáci. Ze začátku jsem okolo nich několikrát nepozorovaně proklouzl, ale jednou si mě přece všimli, a když viděli, že nesu v ruce housle, hned je napadlo, že bych jim mohl zahrát.

Když jsem se za týden zase vracel z hodiny domů, počkali si na mě, chytili mě a jeden z nich mi povídá: „Hele, ty kluku, vyber si! Buď to nám tady zahraješ, anebo ti nařezeme!“ Byli to už samí vejcí a i ten nejmenší z nich byl o dvě hlavy větší než já, a tak jsem si sedl na mez, vyndal housle a hrál jim všechny písničky, které si přáli. A kluci si poroučeli: „Zahraj mi tudle a tudle a eště tamtu a eště takovou tu...“, a pořád toho hraní neměli dost.

Zdrželi mě tam tenkrát skoro až do tmy, a proto jsem pastviště od té doby raději obcházel lesem. Nebylo to ovšem docela jednoduché, protože jsem si přitom pokaždé hodně zašel a navíc jsem se ještě vždycky musel zout a přebrodit se přes potok. Často se mi tak daleko nechtělo, a tak jsem se plížil domů při okraji pastviny mezi trnkami a šípkovými keři.

Pasáci na mě pokaždé jen tak, z dlouhé chvíle, číhali, a když mě upozorovali, nastala honička. Běžel jsem, co mi nohy stály, a většinou jsem jim utekl. Někdy mě

ale přece jen chytili a pak jsem jim musel zase hrát.

Když jsem potom trochu odrostl, chodil jsem na hodiny do Vimperka k řediteli kůru, absolventu mohučské konzervatoře Heinrichu Schlattnerovi. Učil jsem se u něj hrát na housle, na klavír a také na varhany. Matka mi ušila ruksak z pevné celtoviny a v tom jsem nosil zavázané housle a noty. Chodíval jsem většinou sám a dlouhou cestu jsem si všelijak krátil. Častokrát jsem dupal nohou na silnici za „Hospodkou“, a byl-li v okolí právě klid, cítil jsem, jak silnice pod mou nohou duní a chvěje se. To mě utvrzovalo v přesvědčení, že v tom místě jistě bude ona tajná chodba, o které se doma vyprávělo, že vede ze Zdíkova do Vimperka. Taky se říkalo, že za tmy jezdívá po vimperské silnici kočár s bezhlavým kočím na kozlíku, ale tomu jsem moc nevěřil, a snad proto jsem ho tam také nikdy nepotkal.

Musím se ale přiznat, že v místech „co se Vytisk voběsil“, tj. asi 500 metrů před hospodou „U Sloupu“, jsem za tmy vždycky přidával do kroku a pořád jsem se ohlížel. Také o těchto místech jsem slyšel, že tady straší, a něco na tom možná i bylo. Za špatného počasí se tam vítr divoce točil, divně hučel, skučel, hvízdal a burácel a dlouhé ruce stromů u cesty se mi pokaždé jakoby výhrůžně klátily vstříc.

Učil jsem se tedy hrát na klavír, ale klavír jsme doma neměli. Uložené úkoly jsem cvičil na starém harmoniu, které otec koupil jenom kvůli mně. Od učitelky Krotilové, která u nás tehdy bydlela, jsem odkoukal a odposlechl jednoduchý klavírní doprovod. Začal jsem ho podle jejího vzoru taky zkoušet a brzy jsem si nudná klavírní cvičení zpestřoval improvizovanou hrou všelijakých národních písniček.

Kolem našich oken tehdy denně chodil starý katecheta Václav Železný, jehož zásluhou byl nedlouho předtím postaven na louce naproti našemu domu zbrusu nový kostelík svatě Ludmily.

Jednou šel zase okolo, právě když jsem hrál. Zastavil se, poslouchal, potom vešel do domu a zamířil rovnou za mou matkou do kuchyně. Prý mě už několikrát slyšel, jak hraju na harmonium, a dneska ho napadlo, že bych taky mohl hrát při mši svatě v kostele na varhany. Tak jestli by

proti tomu jako matka nic neměla. Hrát v kostele na varhany – to byla pro devítiletého kluka i pro celou jeho rodinu taková čest, že matka okamžitě souhlasila. „Hrát bude!“ slíbila za mne. „Můžete se spolehnout, velebný pane, já už na to dohlídnu!“

Den nato mi pan katecheta přinesl noty, a protože moje o šest let starší sestra Máňa pěkně zpívala, zaučovali jsme se do těch kostelních písní společně.

Varhany, na které jsem měl hrát, byly mnohem menší a skromnější, než takové kostelní nástroje obvykle bývají. Když jsem si je šel s panem katechetou vyzkoušet, ukázalo se, že lavice u varhan je pro mne příliš vysoká, takže nohama nedosáhnou dolů na pedály. To ale nebyl tak velký problém. Přivolaný truhlář uřízl lavici spodní část soustružených nohou a snížil mi ji „na míru“.

Následující neděli jsem chvíli před mší přišel do kostela a s dětskou bezprostředností jsem se úplně samozřejmě hrnul k varhanám. Když jsem usedl na lavici a zvedl dřevěný příklop manuálu, přistoupil ke mně mladý Božíček ze Lhoty a zahnal mě od varhan slovy: „Ty kluku jedna drzá, pitomá, co k tomu lezeš, když tomu nerozumíš a neumíš na to hrát?!“

„Ale já přece na varhany hrát umím,“ bránil jsem se, „pan katecheta mě sem sám poslal, abych na ně hrál!“ Ale Božíčka to nepřesvědčilo: „Já ti dám katechetu, ty kluku rozjívená! Mazej vod toho, než to rozbiješ!“

Potom našťastí přišla sestra Máňa a zastala se mě, a tak jsem nakonec přece jenom hrál. Pokud si pamatuji, šlo mi to napoprvé docela dobře, až na několik kláves, které byly navlhle a po stisknutí zůstávaly stát. Nazlobil jsem se s nimi při hraní dost, ale myslím si, že si toho tenkrát nikdo nevšiml. Když mše skončila, přišel pan katecheta osobně na kůr a tam mě před shromážděnými lidmi veřejně pochválil. To když viděl a slyšel mladý Božíček, přišoural se ke mně a požádal mě o promínutí. Nevěděl prý, že umím tak pěkně hrát, a měl strach, abych varhany nerozbil.

Přibližně v téže době, možná i o něco později, začal trávit letní dovolenou ve Zdíkově pan rada Ausobský. Přijížděl většinou koncem července a zdržel se do

září. Spolu s rodinou pana rady pobýval ve Zdíkově i jeho nevlastní syn, budoucí světově proslulý klavírní virtuos Rudolf Firkušný. Dvanáctiletý Rudolf byl hezký štíhlý chlapec s tmavými vlasy česanými na pěšinku. Chodil hezky oblékaný a hlavně už tehdy hrál výborně na klavír. Denně cvičil několik hodin v jídelně hotelu U Koruny, kde v prvním poschodí také bydlel.

Jeho otčím pan Ausobský na něj býval velice přísný a Ruda měl díky němu svůj čas přesně rozdělený, ale přesto se s námi, vesnickými kluky, směl každý den po obědě také trochu proskočit. To potom zapomínal na klavír a na cvičení a byl klukovsky veselý a nevázaný stejně jako my.

Nejčastěji jsme si hráli na vojáky nebo na četníky a zloděje, ale v horkých dnech jsme se pokaždé s velikou vervou pouštěli do budování koupaliště. Ve Zdíkově tehdy nebylo kde se vykoupat, a tak jsme si nad Hadrmonem, v místě, kde byl potok nejširší, nakopali na břehu drny, nasbírali kameny a vystavěli z nich přes potok hráz. Vznikla tak tuň asi půl metru hluboká a kolem deseti metrů dlouhá. V té jsme pak všelijak skotačili, ale naše zábava trvala vždycky jen tak dlouho, dokud na nás nepřišel majitel přílehlé louky. Ten nám pokaždé vynadal, co se do nás vešlo, protože v zápalu hry jsme občas také vyběhli na břeh a při honičce mu „zcamhali“ neposečenou travu.

Zatímco jsme před jeho hněvem

prchali do všech světových stran, vyhrnul si rozezlý sedlák kalhoty, vlezl do vody a koupaliště nám rozházel.

Jindy na nás zase přišel dolejší mlynář. Kvůli naší hrázi klesla v potoce voda, vodní kolo se špatně točilo a on nemohl mlít. Šel tedy po potoce vzhůru k Hadrmonu a hledal záadu. Když nás uviděl ve vodě, nastalo pravé hromobití. Zástavu nám taky rozmetl a bylo po koupání. S těmihle dvěma pány jsme bývali kvůli našim vodním stavbám celé léto na štíru. Dávali si na nás pozor, co jsme postavili, to zase hned bez milosti zničili.

V takovém případě pak nezbyvalo nic jiného než vyběhnout do „Novotnejch vršku“ a uchýlit se tam do verpánového lesíka, kde už jsme si potom nějakou hru vždycky vymysleli.

Jednou týdně míval Rudolf klavírní koncert pro letní hosty, při kterém hrál všechny skladby vždycky zpaměti. Sledoval jsem ho pokaždé otevřeným oknem restaurace a obdivoval jeho hbité prsty, které se po klávesách jen míhaly.

Do restaurace chodíval také katecheta Železný. Každé léto sjednával s Ausobským jeden nebo dva koncerty, jež se pak odehrávaly v kostele a na nichž vystupovali vždycky všichni umělci, kteří byli toho času ve Zdíkově na letním bytě.

Vzpomínám si na jednu takovou letní sezónu, kdy hlavním protagonistou koncertů byl Rudolf Firkušný. V programu ještě dále účinkovala mladá a hezká filmová

herečka, která dobře zpívala, a houslista – ředitel nějaké hudební školy. Oba byli z Prahy, ale jejich jména jsem za ta léta bohužel zapomněl.

Tahle filmová herečka zpívala sóla mezi mši a v tom případě ji chodil doprovázet Firkušný. Jinak jsem během mše hrál jako obvykle já a Ruda ode mne přebíral nástroj vždycky až před zpěvní vložkou. Pokračoval preludováním v mé načaté melodii, a když se to stalo poprvé, dostal jsem v tu chvíli úplně znenadáni svou první, ale naštěstí také poslední trému v životě.

Když zpěvačka dozpívala, vyměnili jsme si s Rudou opět místo u varhan a já jsem potom, už zase v klidu, mši dohrál. Až teprve po letech jsem si uvědomil, jaké štěstí jsem tehdy měl, když mě osud svedl, i když jen nakrátko, s tak velkým umělcem.

Pro pořádek musím ještě dodat, že jsem tehdy ve zdíkovském kostele nehrál jen tak docela zadarmo. O každých Vánocích a Velikonocích jsme oba – já i sestra – dostali od pana katechety obálku, v které byla vždycky padesátikoruna. Krásná, rovná, lesklá a čistá, jako by právě vyšla z tiskárny. Takový byl můj první honorář.

Z knihy: STEUN, Eduard, DENK Karel, Jan KOPP, et al. Šumavští rodáci vzpomínají. [Líbeznice]: Víkend, 2016. ISBN 978-80-7433-224-1

— inzerce —

Prodej zelí

**Krouhané zelí, hlavičky,
zelí kysané, brambory,
cibule na uskladnění**

aktuální ceny na www.farmaumiklasu.cz
budou zveřejněny od poloviny září

Nový Dvůr

8. 10. 2021 od 13.00 hodin před hasičárnou

Zdíkov

9. 10. 2021 od 13.00 hodin před Jednotou

Objednávky u p. Roučové: mob. 607 923 103

Dotace do sportu

Fotbalové střídačky

Obsahem projektu na podporu rozvoje sportu na území Jihočeského kraje bylo pořízení dvou nových střídaček. Střídačky jsou žárově pozinkovány (kromě dílů z hliníku a plastu), byly přikotveny pomocí chemických kotev k podkladu. Délka jedné střídačky činí 5,2 m (jedná se o typ „C“) a je pro 10–11 osob. Záměrem bylo zkvalitnění podmínek pro provozování tělovýchovných a sportovních aktivit ve stávajícím sportovišti s cílem dodržení aktuálních norem (dosavadní střídačky byly naprosto nevyhovující a neodpovídaly současným trendům moderní sportovní plochy. Podklad (základy) pro instalaci střídaček byl vypracován obcí Zdíkov. Fotbalisté děkují firmě DS Servis a Vojtěchu Blahoutovi za pomoc při přípravě podkladu pro střídačky a zemních pracích. Velký dík patří také dobrovolníkům z řad fotbalového mužstva.

Dotace z Jihočeského kraje na pořízení střídaček činila 60 000 Kč. Celkové náklady dosáhly částky 119 064 Kč.

Letní fotbalový kemp

TJ Sokol Zdíkov, z.s., fotbalový oddíl pořádá již několik let fotbalový kemp mládeže. V posledních letech nám poskytuje zázemí sportovní areál TJ Žihobce. V letošním roce byl kemp zaměřen na fotbalové přípravky a žáky. V období od 24.–31. 7. 2021 se na kempu vystřídaly dva turnusy s celkovým počtem 30ti dětí. Hráči byli ubytováni ve čtyřlůžkových chatkách. Měli zajištěnou plnou stravu (snídaně, svačina, oběd, svačina, večeře) + pitný režim.

Kemp byl zaměřen na rozvoj a zdokonalování fotbalových dovedností, ale ve volném čase si děti zahrály stolní tenis, basket a měly možnost i koupání. První část kempu byla zaměřena na žáky roč. 2007–2010, kterým se věnovali čtyři stálí trenéři. Druhá část patřila přípravce roč. 2011–2014 opět se čtyřmi trenéry. Přípravka zakončila kemp přátelským utkáním s TJ Sušice.

Dotace na soustředění (kemp) poskytnutá Jihočeským krajem byla ve výši 82 000 Kč. Celkové náklady byly 143 000 Kč. Rozdíl byl uhrazen z příspěvku rodičů a rozpočtu TJ Sokol Zdíkov.

Rozpis zápasů, podzim 2021 – OS Muži

den	datum	zápas	sraz	odjezd	den	datum	zápas	sraz	odjezd
SO	21. 8.	Zdíkov : Vacov „C“	16:00		NE	26. 9.	Strunkovice n. Bl. : Zdíkov		12:30
SO	28. 8.	Borová Lada : Zdíkov		13:45	SO	2. 10.	Zdíkov : Horní Vltavice	15:00	
SO	4. 9.	Zdíkov : Svatá Maří	16:00		SO	9. 10.	Vlachovo Březí „B“ : Zdíkov		14:00
SO	11. 9.	Zbytiny : Zdíkov		15:15	SO	23. 10.	Vacov „C“ : Zdíkov		14:15
SO	18. 9.	Zdíkov : Nebahovy	15:30		SO	30. 10.	Zdíkov : Borová Lada	13:00	

Muži TJ Sokol Zdíkov mají za sebou letní přípravu, v rámci které odehráli čtyři přípravná utkání s bilancí dvě výhry a dvě porážky:

**Zdíkov : Husinec 1:3,
Jankov „B“ : Zdíkov 1:4,
Zdíkov : Čkyně „B“ 3:1,
Vlachovo Březí : Zdíkov 2:1.
Celkové skóre 9:7.**

„Do nové sezóny se nám podařilo stávající hráčský kádr posílit o dva navrátilce. Jiří Pešek se vrátil ze Čkyně a Silvestr Schwarz z Jankova. V přípravě jsme odtrénovali to, co bylo v plánu. Účast na trénincích byla vzhledem k období letních prázdnin, resp. dovolených slušná, i když k úplné spokojenosti bychom potřebovali mít na každém tréninku min. o 2 až 4 hráče

více. Přesto si troufám tvrdit, že jsme solidně připraveni a jdeme do sezóny s cílem předvádět fanouškům pěkný fotbal a porvat se o postup do Okresního přeboru. Zázemím i hráčským potenciálem Zdíkov do nejnižší soutěže nepatří. Přestože nás čekají náročné boje hlavně s týmem Nebahov, chceme jednoznačně uspět“, prozradil trenér týmu Karel Nový.

Co nás zaujalo v informačním občasníku OÚ Zdíkov

Ve Zdíkově proběhlo měření kvality ovzduší. U obecního úřadu i jinde byly instalovány přístroje na měření poléťavého prachu. Ani nás nepřekvapilo, že jenom ve Zdíkově.

23. 6. 2020 jsme upozornili na neúnosnou prašnost po pokládce el. kabelu do místních komunikací.

7. 10. 2019 obec převzala upravené cesty a za finanční vyrovnání nepožadovala položení asfaltových vrstev. Odůvodnili to tím, že bude předem provedena oprava vodovodního řadu.

Na nevyhovující stav jsme požádali o vyjádření CHKO Šumava a Odbor životního prostředí Vimperk. CHKO – odpověděla, že nemá kompetenci toto vyřešit. Životní prostředí – bez odpovědi, naše žádost byla přeměrována na odbor výstavby a její vyjádření: Stavba byla zkolaudována 7. 10. 2019. Obec Zdíkov jako vlastník místních komunikací převzal od prováděcí firmy dokončené povrchy, kde byl povrch výkopů zhutněn asfaltovou směsí, která prý neobsahuje dehtový podíl, jak je uvedeno v protokolu o zkoušce ze 7.6.2019, takže je možné tuto asfaltovou směs považovat za silniční asfalt a nelze ji považovat za nebezpečný odpad. Ve skutečnosti se jedná o sypkou asfaltovou hrabanku, která práší za každým projíždějícím vozidlem.

Tradiční jarní úklid by se neměl omezit jen na domácnosti, ale soustředit se i na špínu, která po zimě zůstává ležet na ulicích i chodnících. Neuklizený štěrk, písek a zbytky soli se totiž významně podílejí na vzniku nebezpečného poléťavého prachu, který nesmírně škodí zdraví.

Pravda, v této době máme zdánlivě jiné a důležitější starosti, než je úklid veřejných venkovních prostor, parků, chodníků a komunikací, jenomže, jak se říká, všechno souvisí se vším... V zimě bylo na ošetření silnic a chodníků použito velké množství štěrků, písku i nejrůznějších druhů chemických posypů. Česká města a vesnice přitom jejich jarní zametání dlouhodobě podceňují, jak ukazují výsledky nové studie barcelonského Ústavu globálního zdraví, podle níž patří Česká republika mezi tři evropské země, kde se jemný poléťavý prach nejvíce podílí na úmrtnosti obyvatel – před

námi je pouze Itálie, na třetím místě pak Polsko. Zlepšení kvality ovzduší by přitom podle studie mohlo v Evropě vést k poklesu úmrtí v řádu

Vliv prachu na lidské zdraví závisí na velikosti částic, jejich tvaru a chemickém složení. Některé jsou schopny dostat se do dolních cest dýchacích, další do průdušinek a plicních sklípků, u nanočástic můžeme hovořit o pronikání až do krevního řečiště. Aerosolové částice dráždí sliznici dýchacích cest, omezují přirozené obranné mechanismy a usnadňují vznik

infekce, která může mít za epidemie koronaviru pro řadu lidí fatální důsledky.

Rozvířený prach z posypových materiálů se podílí na celkovém množství poléťavého prachu v ovzduší až z jedné čtvrtiny. Pečlivý jarní úklid komunikací může tento problém významně omezit. ■

Rozvířený prach z posypových materiálů se podílí na celkovém množství poléťavého prachu v ovzduší až z jedné čtvrtiny.

několika desítek tisíc ročně. Pokud by se kvalita ovzduší dostala na úroveň, kterou doporučuje Světová zdravotnická organizace, v evropských zemích by ubylo ročně 51 900 předčasných úmrtí, tvrdí badatelé.

chacích, další do průdušinek a plicních sklípků, u nanočástic můžeme hovořit o pronikání až do krevního řečiště. Aerosolové částice dráždí sliznici dýchacích cest, omezují přirozené obranné mechanismy a usnadňují vznik

Ondřej Mrázek
ondrejmrizek@volny.cz

V příloze zasíláme názor z časopisu Květy na nebezpečnost poléťavého prachu.

Dnes je 15. 4. 2021 a při suchém počasí zde stále dýcháme asfaltový prach a asfaltový povrch je opět podmíněn dotací od státu.

Oprava vodovodního řadu, která, jak doufáme, bude provedena před asfaltovou pokládkou, je podmíněna státní dotací. Mimochodem uvádím, že již v roce 2005 jsem upozornil v diskusi na veřejné schůzi na havarijní stav vodovodních přípojek a nutnost jejich výměny. Ani petici obyvatel Zdíkovce ze dne 29. 11. 2013

OÚ Zdíkov nevzal v úvahu. Od této doby se nenašly finanční prostředky, aby tento stav byl vyřešen.

Od roku 2009 se v obci Zdíkov při ceně 30 Kč za m³ za vodné a stočné vybralo ročně v průměru 2.200.000 Kč. Kolik se vybralo za 10 let do roku 2020? Současná cena je 60 Kč za 1 m³.

Proč tedy žádat o dotace?

Václav Kolrus

Reakce OÚ Zdíkov na článek pana Kolruse

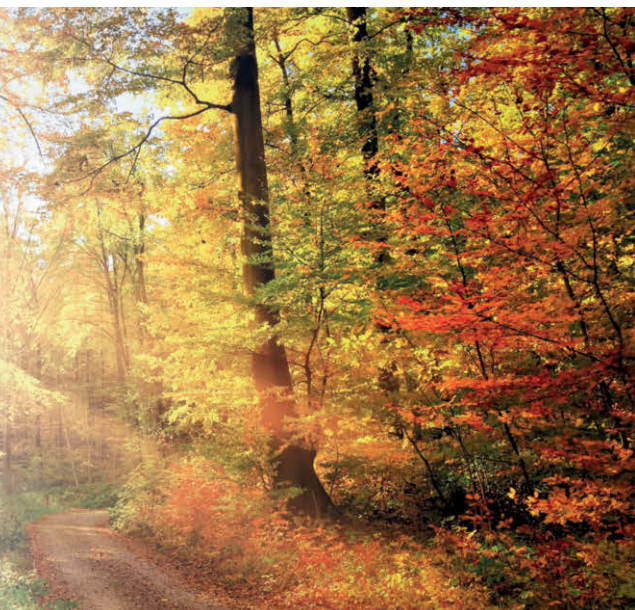
Měření čistoty ovzduší bylo iniciováno z důvodu zhoršeného ovzduší v topné sezóně. Z tohoto důvodu proběhla instalace a krátkodobé měření ovzduší v měsíci lednu. Výsledky byly v určitých periodách alarmující a jsou způsobeny zejména kouřem z místních topenišť (kamna a kotle na tuhá paliva). Vysoké hodnoty jsou způsobeny nekvalitním palivem nebo špatným topením.

Měřit prašnost místní komunikace je zcela jiná situace. Chápu obavy pisatele, ale orgán životního prostředí i stavební úřad se vyjádřily a neshledaly žádná pochybení. S podobnými problémy se potýkají ostatní osady – Masáková Lhota, Nový Dvůr (hlavně na jaře), kdy je na vozovce a v krajnicích vrstva štěrků a prachu ze zimní údržby a enormní provoz způsobuje prašnost daleko vyšší.

V letošním roce obec Zdíkov plánuje opravu místní komunikace ve Zdíkovci, nicméně z důvodu rekonstrukce vodovodního řadu a přípojek lze očekávat finální asfaltovou vrstvu až v roce 2022.

Náklady vodního hospodářství budou otištěny v některém z dalších čísel Zdíkovska.

*Za obec Zdíkov
Mgr. Roman Šebánek, starosta obce*

TRADIČNÍ LIZOVSKÁ POUŤ v neděli 12. 9. 2021

**Mši slouží v 10,30 hodin
páter Jaromír STEHLÍK**

**Občerstvení zabezpečí
zábrodští občané.**

**Pro lepší náladu hrají
harmonikáři pan GAJER a
naši kluci.**

Všichni jste vítáni.

Zdíkovský pouťový dvojtyden

11. 9. 2021	sobota	11.30–15.00	Přehlídka historických motocyklů	<i>parkoviště u Jednoty</i>
12. 9. 2021	neděle	10.30	Pouť U Lizovské kaple Mše pátera Jaromíra Stehlíka, občerstvení a hudbu zajišťují Zábrodáci	<i>kaple U Lizu</i>
18. 9. 2021	sobota	10.30	Svěcení kříže na rozcestí U Janovských Světí páter Vavřinec Skýpala	
		12.00–22.00	Živá Historie	<i>Ostrov</i>
		12.00	Slavnostní průvod obcí a zahájení	
		14.00	Divadlo pro pacholata – Divadlo Divoled'	
		16.00	Bitva velkolepá – „Smrt na Tetíně“	
		20.30	Kejkle ohnivé	
		16.30	Zdíkov – Nebahovy	<i>hřiště Zdíkov</i>
			Fotbal – Mistrovský zápas mužů OS	
		19.00	Kapela Neziskovka – předpouťová zábava	<i>parkoviště u Jednoty</i>
19. 9. 2021	neděle	10.00	Mše svatá	<i>kostel Sv. Ludmily</i>
		10.30	Dechová kapela V. Smolíka	<i>stan před restaurací U Novotných</i>

Tento projekt / Dieses Projekt:
Živá historie / Lebende Geschichte
je spolufinancován Evropskou unií v rámci
Dispozičního fondu / ist von der
Europäischen Union im Rahmen des
Dispositionsfonds kofinanciert

Evropská unie
Evropský fond pro
regionální rozvoj

Evropská unie
Evropský fond pro
regionální rozvoj

Ziel ETZ / Cíl EÚS
Freistaat Bayern –
Těchovská republika
Česká republika –
Svobodný stát Bavorsko
2014 – 2020 (INTERREG V)

EUROREGION
Euroregion Šumava
– jihozápadní Čechy

Středověký den na Zdíkovském panství

Živá historie

sobota 18. září 2021 od 12:00

Zdíkov - Ostrov

Desatero dobrých sousedských vztahů

Soužití více lidí na jednom místě přinášelo od nepaměti nejen výhody, ale docházelo i ke sporům a hádkám. V dnešní konzumní společnosti, kdy je vyzdvihován individualismus, nerespektování pravidel a uctívána moc peněz, je soužití mnohem složitější. Pojďme si pomocí tohoto desatera uvědomit, že venkov a vesnice byly vždy místem souznění, pohostinnosti a dobré nálady.

1. **Sekání trávy a řezání dřeva** – neprovádím v neděli a raději odpočívám nebo sportuji. (Nejen práci je člověk živ!) V sobotu sekám a řežu mezi 8.00–19.00 hodinou.
2. **Nadměrný hluk** – nejen v neděli jsem ohleduplný k sousedům, pokud je to možné, snažím se jim nezkazit ráno nebo čas oběda, případně jim to oznámím a domluví se.
3. **Domácí oslavy a akce** – vyvaruji se hlučných oslav v hodinách nočního klidu (od 22.00–6.00), které by mohly rušit sousedy. Budu ohleduplný a případně oznámím naši plánovanou akci nejbližším sousedům v doslechu.
4. **Venčení psů** – mám svého miláčka vždy pod kontrolou a uklízím po něm. Na hřbitov, dětské hřiště a pískoviště se psem nevstupuji.
5. **Třídění odpadu** – jsem moderní a nezapomínám na přírodu, třídím podle pravidel. Tříděný odpad ukládám vždy do kontejnerů a nepokládám mimo kontejnery. Je-li někde plno, využiji jiné sběrné místo v obci.
6. **Skládky a nepořádek** – odpad likviduji legálně a vždy po sobě uklízím, aby nám procházku nekazily odpadky na zemi nebo skládka v lese. Když vidím, že se někde válí odhozený odpadek, tak za nepořádníka uklidím. (Není to nic neobvyklého, dnes je to moderní. Existuje pro to výraz plogging – běhání a sbírání odpadků. Na Islandu provozuje i prezident).
7. **Pálení na zahradě** – nikdy nepálím žádné odpady. Biologický odpad raději kompostuji nebo štěpkuji. Když už musím, pálím jen suché rostlinné zbytky.
8. **Topení v kotlích na tuhá paliva** – snažím se ve svém kotli topit tak, abych tím neudusil své spoluobčany. Mám pravidelnou revizi komínu i kotle. Stejně tak dávám pozor, když pálím listí nebo používám chemické postřiky.
9. **Jízdy autem** – při jízdě obcí dodržuji povolenou rychlost a neohrožuji rychlou jízdou zdraví chodců a hlavně dětí. V obytných zónách jezdím s maximální obezřetností. A jedno pravidlo je jasné. Pokud není dáno, kdo má přednost – značkami, semaforey nebo pokyny policisty – platí pravidlo pravé ruky.
10. **Alkohol a návykové látky** – neužívám před mateřskou školou ani základní školou ani na dětských hřištích a parcích (výjimkou jsou kulturní a společenské akce). Piji s rozumem. Na zdraví, ne na mol!

Prosíme občany, nezapomínejte na toto desatero. Soužití v naší obci bude hned veselejší a příjemnější. Odměnou nám bude krásný pohled na prostředí Zdíkovska, ale i příjemné vztahy a sousedská atmosféra.

Vypůjčeno z časopisu Soutok městyso Davle, upravil Mgr. Roman Šebánek

Zdíkovské setkání

Za finanční pomoci obce Zdíkov zorganizovali hasiči ve Zdíkovci nové oplocení hřiště „Ve vrchu“. Na práci se podíleli členové SDH Zdíkovce i místní občané a přátelé místních hasičů, jimž patří nemalé poděkování. Po dokončení akce se konalo setkání místních hasičů,

„Sv. Lucii“, všech jejich příznivců i místních občanů.

Pro děti byla v odpoledních hodinách připravena šipkovaná a malé občerstvení, k tanci i poslechu nám zahrála místní kapela Unikol a skupina Neziskovka (kytaristé a spol.).

Počasi nám přálo až do pozdních večerních hodin, kdy nás skoro vytopila povodeň, ve které mnozí z nás ještě vesele tančili. Akce se vydařila, všem se moc líbilo a už se všichni těší, že se v příštím roce bude opakovat.

za SDH Zdíkovce Ivana Caisová

Požehnání opravené kapličky v Bláhově

Na počátku roku 2021 začala mezi starousedlíky v Bláhově vznikat myšlenka na opravu místní kapličky. Iniciativy se tehdy chopil pan Josef Sova, přezdívaný Pepa z Hrbu, jinak také hejtman a vedoucí osobnost místního spolku Horní Králováci. S razancí sobě vlastní začal plánovat jak opravu vlastní kapličky, tak i terénní úpravy okolí, zajišťovat potřebné řemeslníky (někteří byli též ze Zdíkova) i shánět materiál na opravu a finanční prostředky nezbytné k provedení celé akce. Již samotný seznam potřebných prací byl značně dlouhý, obsahoval i takové položky jako zpevnění břehu potoka a úpravu koryta, stavbu nové lávky včetně zábradlí, vydláždění okolí kapličky lomovým kamenem a další práce. Restaurování samotné kapličky vyžadovalo zpevnění kamenné konstrukce, zhotovení nové střechy včetně výměny krovu a nové krytiny, nového oplechování. Třešinkou na dortu pak byly nové omítky a decentní zdobné prvky.

Slavnost požehnání se odehrála v sobotu

7. srpna v podvečerních hodinách v rámci setkání Bláhováků. Po krátkých proslovech nastala chvíle, kdy se všichni přítomní, a bylo jich odhadem více než osmdesát, odebrali ke kapličce. V čele průvodu šli oba páni faráři Stehlík a Koutský spolu s hlavním organizátorem Josefem Sovou. Průvodu se zúčastnili i zástupci zdíkovské obce. Vzorně opravená a vyzdobená kaplička svítila svou novou krásou, opravený můstek i s dřevěným zábradlím dotvářel půvabné zákoutí. Koho by před pár měsíci napadlo, co se dá lidskou pílí a odhodláním vykonat i v drobné osadě v šumavských leších. Slovo si vzal pan farář Stehlík a kapličce svým požehnáním dodal i hlubokou duševní váhu. Velmi pěkně pana faráře svým zpěvem náboženských písní doplňovala trojice zpěváků. S krátkým proslovem se přidal i pan farář Ing. Koutský. Celá slavnost byla důstojným zakončením pětíměsíční práce. Velký dík všem, kdo k opravě kapličky přispěli.

Ivan Vokáč

Obec Zdíkov a Horní Králováci

vás zvou na

*svěcení křížku
»Nad Janovskými«*

18. 9. 2021 | 10:30 hodin

křižovatka lesních cest mezi Putkovem a Branišovem

Obec Zdíkov vás srdečně zve

28. září 2021

ve 14 hodin, na žehnání obnovené kapličky
sv. Barbory ve Zdíkovci
(od hřbitova směrem na Masákovu Lhotu)

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

Dále vás srdečně zveme na koncert
P. Vavřince a Elišky Švarcové,
u příležitosti umístění putovní ikony
sv. Ludmily v našem zdíkovském kostele.
Koncert se koná od 16.30 hodin.

Příspěvky do příštího čísla odevzdávejte do 11. 11. 2021 na OÚ ve Zdíkově

Vydavatel neodpovídá za obsah a formu příspěvků a vyhrazuje si právo na jejich zkrácení.